

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 113. Sessio II. Ferrariensis Synodi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](#)

Sæcul. XV. bus votis pax expetenda foret, dum
A. C. 1438. procul abesse cerneretur: quanta ve-

ro sollicitudine fovenda, atque conservanda, quando quis beata illius fructio-
ne potiretur. Postmodum Fideles ad spi-
ritus lætitiam excitabat, gratulatus, quod
membra Ecclesiæ tamdiu a se invicem
disjuncta brevi tempore unionis vincu-
lo consociarentur, ejusdemque capitit
membra & partes, & unius Pastoris ori-
le efficerentur: Denique magnificis ce-
lebrabat encomiis summi Pontificis, Impe-
ratoris, & Patriarchæ sanctum, pliisque
desiderium, quo pacem ac concordiam
revocare impigro labore conarentur, euge-
que hortabatur, ut forti animo fausta ex-
dia ad supremum perfectionis terminum
perducere satagant. Absolutam a Bel-
fariione orationem Marcus Ephesinus fu-
fermone excipere parabat; verum indi-
nato jam in vesperam die ad sessionem
sequentem dilata est dicendi copia.

§. CXIII.

*Secunda Synodi Ferrariensis
Sessio.*

Idem p. 46.

Nihi lominus Marcum non nisi in Sessio-
ne III suam habuisse Orationem con-
stat; nam in secunda, die Sabbati unde-
cimo ejusdem mensis Octobris celebrata,
Andreas Colossensis (sive Rhodius) Epis-
copus

copus ex parte latinorum in idem, quod s^{ecundu}m. XV.
 Bessarion pertractabat, argumentum ex- A.C. 1498.
 currebat, & latina, gravique oratione Pon-
 tificis, Imperatoris, Patriarchæ, totius de-
 nique Synodi laudes, & gloriam profusa
 encomiorum amplitudine deprædicavit,
 ac tanta orationis ubertate, & dicendi
 studio abreptus est, ut nonnisi ingruen-
 te vespere verbis finem ficeret: quapro-
 pter nihil amplius ea Sessione gestum
 erat, indicto rursus tertio confessu ad se-
 quentem Martis diem. Intermedio hoc
 temporis intervallo deliberatum est, quo
 ordine disputatione dirigenda, item quod
 dogma præ reliquis discutiendum; qui-
 nam primi vel ex Græcis, vel Latinis
 certamen aggressuri essent, & num inter-
 rogationibus, ac responsionibus utendum,
 vel potius ex utraque parte elucubratis
 Dissertationibus pugnandum esset. Decre-
 tum tandem, disputationes dialectico mo-
 re succinctis argumentis instituendas:
 Græcis vero, ut ante Latinos in tertia
 Sessione disputationi initium darent, reli-
 quendum esse.

§. CXIV.

Sessione III. die Martis decimo quarto Octobris habita, Marcus Ephesinus de charitate in ipso disputationum æstu ser-

Conc. ibid.

B b 2 vanda